

Č. 3244.

Policie cizinecká. — Povolení k pobytu: Pokyny k provádění vl. nař. č. 215/21 vydané výnosem ministra pro správu Slovenska z 24. července 1921 č. 14.647 nemají platnosti.

(Nález ze dne 15. února 1924 č. 22.635/23).

V ě c: Marie N. v B. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o nepovolení pobytu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-lce, maďarské příslušnici, byl na základě cestovního pasu, proti kterému není námitek, povolen pobyť v Bratislavě do 31. října 1922. Žádosti, aby povolení to bylo prodlouženo do konce roku 1923, nebylo vyhověno, nýbrž pobyť dovolen jen do 31. prosince 1922 s tím, že povolení jest konečné a připojeno vyzvání, aby zaměstnavatelka st-lky si opatřila domácí sílu jako náhradu.

Stížnost pokládajíc toto usnesení za vyhoštění st-lky poukazuje k tomu, že opatření to se stalo bez každého odůvodnění a dokládá, že st-lka již po 14 roků zdržuje se v Bratislavě a poctivě se prací živí.

Žal. úřad dovolává se v odvodním spise předpisů o povolování pobytu cizinců vydaných pod č. 14.647/V hl. VIII. z 24. července 1921 dokládaje, že úřad zkoumaje předpoklady k vyhovění nebo zamítnutí žádosti o pobyť postupuje dle volného uvážení, pročež odpadá udání důvodů.

Nss opřel rozhodnutí o stížnosti o tyto úvahy:

Dle zák. čl. V z r. 1903 o právu cizinců bydlet na území koruny uherské, jest cizinec, který chce na území obce bydlet, povinen, aby oznámil úmysl ten úřadu do 15 dnů od svého příchodu a prokázal okolností v předpisu tom blíže uvedených. Dle § 10 téhož zák. může za okolností tam uvedených cizinec býti ze státního území vyhoštěn nebo nuceně odstraněn.

Dle zák. čl. VI z r. 1903 není k pobytu a k cestování v zemích koruny uherské z pravidla potřebí pasu — mimo případy v § 2 uvedené, o kterých ministerstvo učiní zvláštní opatření.

Z toho jde, že cizinci se mohli v Uhersku zdržovati v kterékoliv obci, aniž potřebovali pro pobyť ten zvláštní povolení.

Tato zákonná ustanovení zůstala dle zák. z 28. října 1918 č. 11 Sb. v platnosti pro Slovensko i po státním převratu, kterým ostatní státní občané bývalého Uherska (nyní Maďarska) se stali vůči Slovensku jako součástí republiky čsl. cizinci.

Min. pro Slov. vydal sice nař. z 27. srpna 1920 č. 55/1920 (9984 adm. I.) o povolování pobytu cizinců na Slovensku, nařízením vlády z 9. června 1921 č. 215 Sb. bylo však ustanoveno, že veškerá policejní-právní nařízení týkající se pasů, jež byla vydána po 28. červenci 1914, jsou zrušena a že od 1. července 1921 do konce roku 1923 platí předpisy nového nař.

Toto nař. žádá však v §§ 3 a 4 pouze, aby cizinec hranice čsl. republiky překračující měl řádně vyhotovený, visem příslušného za-

hraničního úřadu rep. čsl. opatřený pas a aby se do 24 hodin po příchodu přihlásil a před odchodem odhlásil u příslušného úřadu. Někaké prováděcí předpisy k tomuto nař. nebyly ve Sbírce zák. a nařízení uveřejněny; ani žal. úřad nedovolává se zvláštních předpisů pro Slovensko v úředních novinách řádně vyhlášených, nýbrž poukazuje a to teprve v odvodním spise k interním pokynům z 24. července 1921 č. 14.647 adm. úřadům pro provádění cit. nař. č. 215/21 vydaným, v nichž v hl. VIII pobyt cizinců na Slovensku činí se závislým na zvláštním povolení.

Těmto pokynům nelze přiznati platnost, neboť jednak nemají podkladu ve vl. nař. shora uvedeném, jednak nebyly řádně vyhlášeny.

Opatření vízící pobyt cizince na Slovensku na zvláštní povolení postrádá dle úvah těch opory v zákoně, pročež také nař. rozhodnutí omezující pobyt st-lky na Slovensku se jeví nezákonným.

Č. 3245.

Policejní právo trestní: Policejní řízení trestní jest ovládáno zásadou volného hodnocení průvodů.

(Nález ze dne 15. února 1924 č. 2475).

V ě c: Antonín R. v P. proti zemské správě politické v Praze o policejní přestupek.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Trestním nálezem ze dne 18. října 1922 byl st-l odsouzen pro přestupek § 8 zák. z 19. prosince 1918 č. 91 Sb., jehož se dopustil tím, že nechal dne 16. září 1922 ve svém pekařském závodě pracovati u válu již od 4. hodiny ranní, k pokutě 500 Kč a v případě nedobytnosti k trestu vězení v trvání 14 dnů. St-lovu odvolání z tohoto nál. podanému nevyhověla zsp pro nedostatek důvodů zvláštního zřetele hodných.

Stížnost podaná do tohoto rozhodnutí vytýká mu vady řízení a nezákonnost, poněvadž žal. úřad nezjišťoval, zda šlo skutečně o úkony spadající pod zákaz noční práce, či toliko — jak st-l namítal v adm. řízení — o práce přípravné, na něž se zákaz onen nevztahuje, a následkem tohoto nedostatečného zjištění pokutuje st-le pro výkon prací, které pod zákaz § 8 zák. 91/18 nespadají.

Nss neshledal tuto stížnost důvodnou. § 8 zák. z 19. prosince 1918, č. 91 Sb. zakazuje — mimo výjimky tam stanovené, které nepřicházejí tu v úvahu — práci v noci, t. j. v době od 10. hod. več. do 5. hod. ranní. Žal. úřad v souhlase s první stolicí zjišťuje, že se v pekařském závodě st-lově pracovalo 16. září 1922 u válu již od 4. hod. ranní. Toto zjištění čerpá ze svědecké výpovědi Josefa St., který udal při svém výslechu, že v onen den při příchodu kontrolní komise, jejímž byl členem, o 4. hod. ranní byli v dílně tři dělníci, kteří právě vyhazovali hotové, skynuté těsto na vály a začali u válu pracovati, jakož i z výpovědi Josefa F., rovněž při revisi přítomného, že v uvedenou dobu byli v dílně zaměstnání tři dělníci pracemi u válu, a že část pečiva byla již hotova a mohla se dávat do pece. S těmito výpovědmi jest předpoklad úřadu,